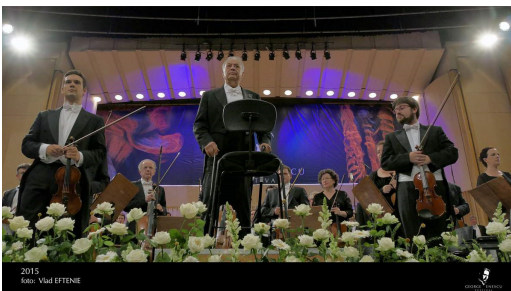


Împliniri simfonice

(Grigore Constantinescu – 1 septembrie 2015)



Acum o jumătate de secol, prima oară invitat la a III-a ediție a Festivalului Internațional „George Enescu” – septembrie 1964, evoluând cu eroismul tinereții cuceritoare, marele dirijor Zubin Mehta a lăsat o amintire unică în concertul realizat pe podiumul Sălii Mari a Palatului. Acest dirijor care a fost la acea vreme revelația-eveniment a Festivalului, a adăugat în programul său superbul „Adagietto” din Simfonia a V-a de Gustav Mahler, moment solemn dedicat memoriei lui George Georgescu.

Ar merita să derulăm istoria concertelor susținute de Zubin Mehta, de la o ediție la altă ediție festivalieră, pentru a înțelege iubirea pe care artistul o poartă din suflet României și acestui măreț moment muzical al „toamnelor de aur enesciene”.

Suficient poate să privim acum detaliile celor două programe cu care acest oaspete de onoare vine acum, în fruntea unei mari orchestre a lumii, „Israel Philharmonic Orchestra”. Nu este vorba de un repertoriu al succeselor simfonice clasico romantice. Zubin Mehta a venit, la primul concert, cu două opusuri rar cântate „Simfonia de cameră nr.1” de Arnold Schoenberg și „Simfonia nr.8” de Anton Bruckner. Opere aflate la pragul dintre Romanticism și debut de Modernism, aceste pagini orchestrale prilejuiesc o măreață demonstrație de măiestrie din partea Filarmonicii israelite, conduse acum, la vârsta înaltă a patriarhului, de Zubin Mehta.

Dacă din punctul de vedere al conținutului, cele două lucrări relaționează, firește că realizarea interpretativă diferă. Pentru Schoenberg, dialogul cameral, coarde – suflători, este o subtilă realizare polifonico armonică, subtil împlinită ca sonoritate și puritate a tematicii, grăitor expresivă prin melodică. Zubin Mehta a plecat de la această adresare, cu intenția de a convinge publicul ce înseamnă măreția „Simfoniei a 8-a” de Bruckner. Arhitectura este monumentală, discursul se desfășoară pe baza unei splendide orchestrații inspirate prin bogăția multiplă de dialoguri, definiri tematice, ascensiuni sonore armonice și peisaje polifonice. Un act de seducție estetică, interpretarea acestei capodopere deschide perspectiva unei mistici tragice. Suntem chemați să alegem frumusețea deplină, ce aparține ca răspuns gândirii marelui compozitor, rugăciune, mărturisire de iubire, splendoare de sentiment, întreg muzical desăvârșit realizat pentru noi de marele dirijor și orchestra sa.

A fost o seară cu audiție perfectă în cântul oferit nouă de „Israel Philharmonic Orchestra”. Dirijorul și muzicienii știu cum să cânte în Sala Mare a Palatului, remodelând spațiul și proporțiile sunetului. Festivalul a început astfel sub semnul perfecțiunii.